भ॰ वाप्तिस्वादि। दुर्गमलं दर्भयना ह श्रद्दीन्द्रं की हमं कवाद्विः किरातादिभिः सिंहादिभिर्याप्तं कवं मांसमदन्तीति किए कव प्रव्याददः पक्ते किए श्रपकेऽण्किपाविति परः खमते पकापकिति ग्रेषानुकौ न चित्रर्थानित्रयत्वात् की हमः गृहा मर्थः गृहा यां ग्रेरतद्दित पचादिलादन् भो छो ऽधिकरणादनेति परस्च नं कुरै निर्देयः कि विनेद्धां सिन्धाचरः राचसमहितः पुनः की हमं तुष्प्री चतर्च्छनं तुष्पः ग्रेले सिन्धाचरः राचसमहितः पुनः की हमं तुष्प्री चाणामगो चरं श्रगमं। दिषन् वने चरा गाणामित्यारम्य चरा देष्टदत्यादिप्रकरणच्य प्रागुक्तलात् श्रच तत्थागद्रत्यतश्राह चक्त ग्राधिकारदित ॥ ८३॥

सलमेजयसिं हाढ्यान् स्तनस्थयसमिलिषै। कथं नाडिन्थमानार्गानागती विषमीपनान्॥ ८४॥

मलिमादादि। युवामिमान् मार्गानागती मलमेजयिषं हाळान् सलमेजयिन ये सिंहाः एजेः खण् त्रहिषेति मुम् तैराळान् व्याप्तान् सिंह्यहणं तदद्धि स्रोपलचणार्थ हिनस्तीति सिंहः पृषेा दरादिलादणीवपर्ययः नाडित्समानिति उचनीचाधिरो हणान्य इमुक्तिश्वामैनीडित्समन्तीति नाडीमुख्योश्वीति खण् खित्यनयय स्रोति हृखः विषमीपलान् उन्नतपाषाणयुक्तान् सानत्स्यसमिति षा वालवस्युकुमारी सामर्थ्य पुनर्थवयो रचिन्यं सानं धयतः पिवतः नासिकास्तनयोरिति खण् त्रहर्षिदिति मुम्॥ ८४॥

त्रय खशाद्यधिकारः सलमित्यादि। युवां कथं दमान् मा र्गान् त्रागता एतत् वृतमिति वच्छमाणञ्चाकेनान्वयः कीदशान्

ज॰म॰